

23

Parketnummer van de berechte zaak: 10/090007-01
Datum uitspraak: 12 februari 2002
Tegenspraak

VONNIS

van de RECHTBANK TE ROTTERDAM, meervoudige kamer voor strafzaken, in de zaak tegen:

geboren te . . . (Somalië) op . . . ,
wonende te . . .
ten tijde van het onderzoek ter terechtzitting gedetineerd in de penitentiaire inrichting . . .

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 29 januari 2002.

APRIL

TENLASTELEGGING

Aan de verdachte is ten laste gelegd hetgeen vermeld staat in de inleidende dagvaarding onder parketnummer 10/090007-01, zoals deze ter terechtzitting overeenkomstig de vordering van de officier van justitie is gewijzigd. Van deze dagvaarding en vordering zijn kopieën in dit vonnis gevoegd (bladzijden genummerd 1a t/m 1d).

DE EIS VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE

De officier van justitie mr. Reinders heeft gerekwireerd - zakelijk weergegeven - de vrijspraak van het primair ten laste gelegde, de bewezenverklaring van het subsidiair ten laste gelegde en de veroordeling van de verdachte tot een gevangenisstraf voor de duur van vijf jaar, met aftrek van voorarrest.

BEWEZEN

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het primair ten laste gelegde heeft begaan op de wijze als vermeld in de hierna ingevoegde bijlage (bladzijde genummerd 2a), die van dit vonnis deel uitmaakt.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd is niet bewezen. De verdachte moet daarvan worden vrijgesproken.

Voor zover in de bewezen verklaarde tenlastelegging kennelijke verschrijvingen voorkomen, zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is de verdachte daardoor niet geschaad in de verdediging.

BEWIJS

De rechtbank grondt haar overtuiging dat de verdachte het bewezen verklaarde heeft begaan op de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de inhoud van wettige bewijsmiddelen. De bewijsmiddelen zullen in die gevallen waarin de wet aanvulling van het vonnis vereist, in een aan dit vonnis gehechte bijlage worden opgenomen.

1

NADERE BEWIJSOVERWEGINGEN

De rechtbank grondt haar overtuiging dat verdachte reeds voor de geboorte het besluit heeft genomen haar kind kort na de geboorte van het leven te beroven, op het feit dat verdachte bij de politie verklaart dat zij, ten tijde van haar zwangerschap, heeft overwogen dat zij haar kind wel wilde houden, maar dat dit vanwege de familie-eer niet kon. Dit, omdat het in de islamitische cultuur een schande is, om als ongetrouwde vrouw een kind te hebben. Wetende dat zij vanwege de familie-eer het kind niet kon houden, heeft verdachte geen enkele voorbereiding getroffen voor de bevalling of de verzorging van haar kind na de bevalling.

Hieruit leidt de rechtbank tevens af dat zij eerdergenoemd besluit heeft genomen uit vrees voor de ontdekking van de geboorte van haar kind. De rechtbank vindt steun voor deze overtuiging in de tapverslagen van telefoongesprekken die verdachte met haar ouders voert, waaruit naar voren komt dat de geboorte van het kind van verdachte wordt ontkend tegenover iedereen die niet behoort tot de kring van broers, zussen en ouders van verdachte.

STRAFBAARHEID VAN HET FEIT

Het bewezen feit levert op:

(primair)

kindermoord,

strafbaar gesteld bij artikel 291 van het Wetboek van Strafrecht.

Er zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van het feit uitsluiten. Het feit is strafbaar.

STRAFBAARHEID VAN DE VERDACHTE

Er zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten. De verdachte is strafbaar.

MOTIVERING VAN DE STRAF

De straf die aan de verdachte wordt opgelegd, is gegrond op de ernst van het feit, de omstandigheden waaronder het feit is begaan en de persoon en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte, zoals daarvan is gebleken uit het onderzoek ter terechtzitting. Daarbij wordt in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan de moord op haar pas geboren baby. Vrijwel direct na de geboorte, die in het huis van de ouders van verdachte plaatsvond, heeft zij het kind in het water van de [ ] gegooid.

Verdachte heeft middels haar handelen blijk gegeven van een totaal gebrek aan respect voor het leven van haar pasgeboren kind. Het is bij uitstek een taak van een ouder om het leven van een pasgeboren kind te beschermen. Echter, in plaats daarvan heeft verdachte het kind wel-overwogen en doelbewust om het leven gebracht door het in het water van de [ ] te gooien.

Door dit feit is de rechtsorde ernstig geschokt. De rechtbank is dan ook van oordeel dat hierop niet anders kan worden gereageerd dan met het opleggen van een gevangenisstraf van aanzienlijke duur.

De rechtbank heeft zich rekenschap gegeven van de omstandigheid dat verdachte naar alle waarschijnlijkheid heeft gehandeld onder invloed van een door haar gevoelde druk van familie en culturele omgeving, doch overweegt dat verdachte op geen enkele manier heeft geprobeerd voor deze problematiek een andere oplossing te kiezen.

Bij de bepaling van de duur van de gevangenisstraf heeft de rechtbank acht geslagen op een uittreksel uit het Algemeen Documentatieregister d.d. 17 februari 2001, waaruit blijkt dat verdachte niet eerder terzake van strafbare feiten is veroordeeld.

Alles afwegende, komt de rechtbank tot het oordeel dat de na te noemen straf passend en geboden is.

TOEPASSELIJKE WETTELIJKE VOORSCHRIFTEN

De op te leggen straf is gegrond op de reeds genoemde artikelen van het Wetboek van Strafrecht.

BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart bewezen, dat de verdachte het primair ten laste gelegde feit, zoals hiervoor omschreven, heeft begaan;
- verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders ten laste is gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt de verdachte daarvan vrij;
- stelt vast dat het bewezen verklaarde oplevert het hiervoor vermelde strafbare feit;
- verklaart de verdachte terzake van het feit strafbaar;
- veroordeelt de verdachte terzake van het bewezen verklaarde feit tot een gevangenisstraf voor de tijd van **vier (4) jaren**;
- beveelt dat de tijd die door de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde gevangenisstraf in mindering wordt gebracht, voor zover deze tijd niet reeds op een andere vrijheidsstraf in mindering is gebracht.

Dit vonnis is gewezen door:

mr. Bezuijen,

en mrs. Van den Emster en Hoekstra,

in tegenwoordigheid van mr. Van den Bos,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank op 12 februari 2002.

voorzitter,

rechters,

griffier,

De jongste rechter is buiten staat dit vonnis mede te ondertekenen.